

Dossier de premsa

Fugue to the Floating World

Nou disc de Clara Sanabras

Clara Sanabras presenta el seu nou disc

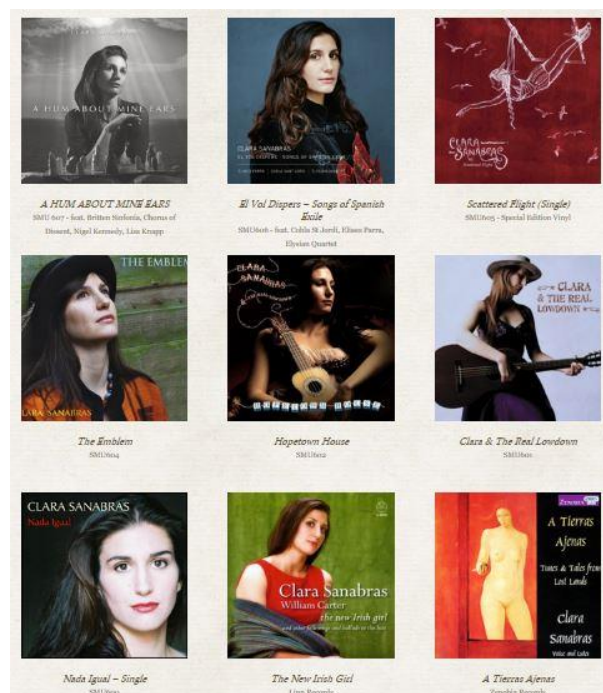
Fugue to the Floating World

Clara Sanabras, va néixer a França, a la ciutat normanda de Rouen, va créixer a Barcelona. A 18 anys es trasllada a Londres on va estudiar a la Guildhall School de Londres. A la capital britànica –on viu actualment–, es va especialitzar en música antiga i va estudiar llaüt, música clàssica i antiga, i ha treballat en diferents projectes musicals.

Clara Sanabras ha cantat amb orquestres com la Royal Philharmonic Orchestra, The Harp Consort, o Israel Camerata, a La Scala de Milà, el Royal Albert Hall, Theatre of Voices, London Voices, Charivari Agréable i Dufay Collective entre d'altres.

El 2008 va presentar el seu primer disc en solitari, **Clara & The Real Lowdown** molt ben rebut per la premsa internacional. I produït pel músic britànic Harvey Brough. Des d'aleshores, n'ha publicat vuit més, entre els quals cal destacar: **Hopetown House**, **The Emblem**, **El Vol Dispers - Songs of Spanish Exile**, aquest últim en col·laboració amb la Cobla Sant Jordi i Eliseo Parra. L'any 2016 va estrenar Barbican Hall de Londres, el disc **A hum about mine ears**, una òpera basada en *La Tempesta* de Shakespeare, en el que va explorar els temes principals (la pèrdua i el retrobament, l'exili i la reunió).

La Clara és també la veu solista d'importants produccions de Hollywood com ***Snow White & the Huntsman***, ***The Hunger Games*** del compositor James Newton-Howard, ha col·laborat sovint amb James Horner. Ha cantat en pel·lícules com ***El mercader de Venècia*** de Mike Radford (2004) al costat d'Al Pacino, o amb artistes com Nigel Kennedy o en àmbits musicals tan diversos com el jazz, el folk i les músiques del món. i la veu principal de ***Cristiada***, la pel·lícula més cara del cinema mexicà, amb banda sonora de James Horner, compositor de ***Titànic*** amb qui la Clara va col·laborar el 2012, gravant als estudis d'Abbey Road de Londres. També la podem escoltar a la pel·lícula espanyola de Paula Ortíz ***De tu ventana a la mía***, amb música d'Avshalom Caspi.

A Catalunya ha treballat, entre altres, amb Eliseo Parra i amb la Cobla Sant Jordi. També ha col·laborat amb artistes en diversos àmbits musicals: jazz, folk, músiques del món, teatre i cinema.

Fugue to the Floating World

Al Japó del període d'Edo, el "Món Flotant" s'interpretava com un reialme hedonista, un lloc que ofería la caça del plaer com el sol objectiu per escapar la dura realitat. A la tradició budista, el "Món Flotant" se'ns revela com un indret molt més pesat, el "Món Transient", "Món Dolorós", el pla terrenal de mort i vida del qual els budistes volen escapar.

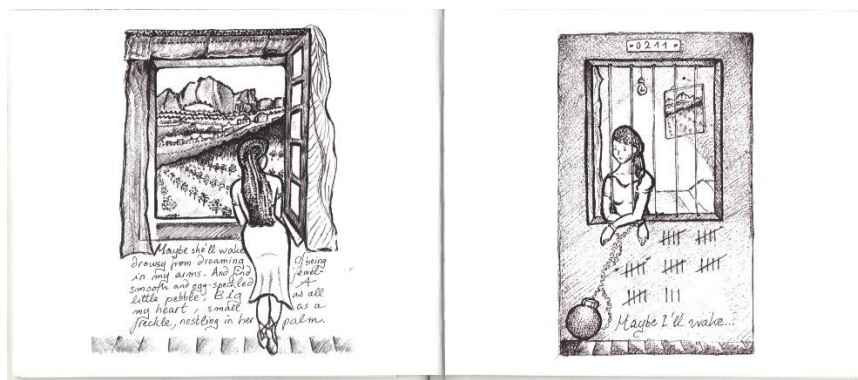
En llenguatge musical, **Fugue to the Floating World** és una composició contrapuntística a dues o més veus, basada en sol tema musical, que es repeteix al llarg de la composició, i en el qual una de les veus "persegueix" a l'altra (la veu "fugitiva") tot imitant-la.

En psiquiatria, "l'Estat de Fugida" és una classe d'amnèsia en la qual l'individu que la pateix sofreix una o més

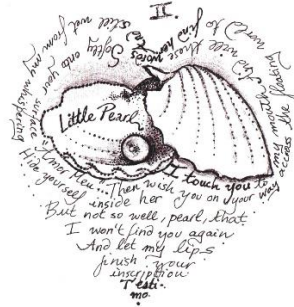
"sortides" de la seva personalitat de manera sobtada i inesperada, és a dir, que no recorda una part o la totalitat de la seva vida passada i no sap qui és. Això pot donar lloc a la creació d'una nova identitat. Sol ser temporal, arribant a durar des d'hores a setmanes, mesos i, fins i tot, anys.

Fugue to the Floating World és una col·lecció de cançons confessionals, que exploren temes inspirats per l'inconscient col·lectiu, la sincronitzat contra al materialisme, aquella cruïlla on va néixer la profunda discrepància entre Jung i Freud. Jung no estava d'acord en centrar-se en la sexualitat que proposava Freud com a causa del comportament humà, i creia que el concepte que tenia Freud de l'inconscient era limitat i excessivament negatiu.

Aquestes cançons són un himne a l'amor que cura, l'amor que creu en un destí positiu, lluminós, en la química innegable dels àtoms. **The Ballad of the Inseparables** descriu als amants com "la combinació perfecta", un amor que les ànimes geloses s'esmercen a voler trencar, sense èxit. El reclús solitari de **Helium Horses** tot havent-se venut l'ànima al dimoni, en paga el preu i arriba a redimir-se escapant-se al món imaginari dels seus somnis. **Worldspinner** és una cançó sobre el canvi i el coratge que es necessita per triar el canvi un cop se'ns presenta al davant. En contrast **The Water** és una cançó que refusa el canvi tot acceptant "l'estira-i-arronsa" de la vida, com una onada que és una sentència a cadena perpètua.

A **Fugue to the Floating World** hi trobem també nombroses referències al país de les meravelles d'Àlícia, particularment a la cançó *Hear the Lightning, see the Thunder* el títol de la qual cita a William James, el pragmatista, que proposava que sí algun dia s'exploressin els confins més llunyans de la vista i l'oïda, potser se'ns capgiraria la percepció sensorial, de manera que podríem "escoltar" els llampecs i "mirar" els trons. **Mapmakers** explora la temàtica de la neuro-plasticitat, la capacitat del cervell de canviar-se a si mateix, no acceptant les limitacions que ens presenta una vida ja prescrita pel sistema. Hi ha molts núvols al món flotant, núvols de somni, núvols de felicitat, núvols de malenconia, cares en els núvols que ploren llàgrimes de pluja, i és per això que l'última cançó **Solid Ground** suggereix un retorn a la realitat, a la veritat des de la qual es pot tornar a construir un futur basat en l'experiència d'haver-se escapat i d'haver decidit tornar.

En aquest nostre segle on canvia tan ràpidament, la idea de l'escapisme no ens és gens aliena. Per alguns, de fet, l'escapisme ha esdevingut un substitut de la religió, una religió sense déus omnipotents ni dogmes. La gent d'ara s'escapen de moltes maneres, a través de la internet i les xarxes socials, abandonant les responsabilitats familiars i la rutina diària, esdevenint "aventurers" disposats a recrear les seves fantasies més boges, però sense voler-se confrontar amb el seu propi món interior. Hi ha una certa vàlua en l'exercici de reinterpretació dels antics arquetips de manera a poder crear una mitologia moderna que ens pugui ajudar a entendre tant el nostre món flotant, com la nostra terra ferma.

ctel songs by Clara Sanabras except
 "The Water" "Cloud in a Poem" "Maybe she'll
 wake" (Richard Allen / Clara Sanabras)
 "Mapmaker" "The Words"
 (Jimmy Smyth, Clara Sanabras)

CRÈDITS

Clara Sanabras, vox
 piano, harmonium
 guitar, oud, ukelele
 Jimmy Smyth, guitar
 Richard Allen, bass
 Chris Vatalaro, drums & perk
 Rick Leigh, flugelhorn & trumpet
 David LePajo, violin
 Mat Martin, banjo

String & Brass arrangements by Harvey Brough
 Engineered & Mixed by Peter Schwier at:
 The Premises: 4 & 5th Sept., 11 Dec. 2017
 The Bunker: 25 & 27 April 2018. Produced by
 Peter Schwier & Clara Sanabras. Drawings:
 C. Sanabras. Design: Mat Martin © Smudged Discs